

Varij nas, Mati

GLASILO ŽUPNIJE
S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM
LJUBLJANA – RAKOVNIK

JANUAR 2025/ŠTEVILKA 1/LETO XLIII

Dragi farani,

vstopili smo v novo leto 2025, ki ga je papež Frančišek razglasil za »sveto leto.« V to svetoletno dogajanje je vključena tudi naša župnija, saj je naša župnijska cerkev razglašena za »svetoletno cerkev«. To je za nas čast, privilegij, da se lahko v domači cerkvi na globlji način srečujemo z Gospodom in si izprosimo obilje milosti za nas, naše družine in tudi za naše rajne. Naj sveto leto obrodi v vseh nas bogate duhovne sadove. Prav pa je tudi, da se s hvaležnostjo zazremo v leto, ki je za nami. Bogu hvala za opravljeno delo obnove notranjosti cerkve, za vsa praznovanja 100-letnice cerkve, za župnijski misijon, za vse sodelavce in dobrotnike naše cerkve. Vstopimo v novo leto, kakor nas spodbuja papež Frančišek, kot romarji upanja.

župnik Jože

PASTIRSKO PISMO OB ZAČETKU SVETEGA LETA 2025 ZA LJUBLJANSKO NADŠKOFIJO

Drugi bratje in sestre! Na sveti večer, 24. decembra 2024, bo papež Frančišek v baziliki sv. Petra v Rimu odprl svetoletna vrata in s tem začel z obhajanjem rednega svetega leta. V krajevnih cerkvah po vsem katoliškem svetu bomo sveto leto začeli obhajati na nedeljo svete družine, 29. decembra 2024. V naši nadškofiji se bomo za slovesnost ob začetku svetega leta najprej zbrali ob 15.30 v cerkvi Marijinega oznanjenja na Tromostovju v Ljubljani, od kjer bomo med molitvijo poromali proti stolnici sv. Nikolaja, kjer bo ob 16.00 sveta maša. V celotnem svetem letu pa bo mogoče poromati v še druge svetoletne cerkve v naši nadškofiji, v baziliko na Brezje, v baziliko v Stični in v župnijsko cerkev na Rakovniku v Ljubljani.

To sveto leto, v katerega vstopamo, je redno sveto leto, ki ga obhajamo vsakih petindvajset let. Papež Frančišek je za vodilno misel tega leta izbral geslo: romarji upanja. »Vsi upajo. V srcu vsakega človeka je shranjeno upanje kot želja in pričakovanje dobrega, kljub temu, da ne ve, kaj bo prinesel s seboj jutri. Nepredvidljivost prihodnosti pa vendar poraja včasih nasprotujoča si občutja: od zaupanja do strahu, od vedrine do pobitosti, od gotovosti do dvoma. Naj bo Jubilej za vse priložnost za poživitev upanja. Božja Beseda nam pomaga, da za to najdemo razloge« (Bula, 1).

Sveto leto je starodavna ustanova, ki ima svoje globoke korenine v Svetem pismu. V Tretji Mojzesovi knjigi Bog naroča Mojzesu: »Deseti dan sedmega meseca, na spravni dan, daj zatrobiti na rog naznanilo, po vsej vaši deželi dajte trobiti na rog! Posvetite petdeseto leto in razglasite po deželi osvoboditev vsem njenim prebivalcem! To naj vam bo jubilej in vsakdo naj se vrne k svoji lastnini, vsak k svoji rodbini« (3 Mz 25,9-10).

Takšen rog je za nas bula papeža Frančiška, s katero je razglasil sveto leto. Buli je dal naslov »Upanje ne osramoti«. Povabilo na pot upa-

nja, na romanje upanja, je namenjeno vsem nam. Vsem kristjanom, po nas pa vsem ljudem dobre volje.

Romanje upanja je namreč najprej osebno romanje vsakega izmed nas, da v tem svetem letu odkrije pristne globine svojega odnosa do Kristusa in njegovega evangelija. Na osebнем svetoletnem romanju se odprimo besedi Svetega pisma in milosti zakramentov, da bomo okrepili in utrdili svojo povezanost z Jezusom Kristusom in njegovo Cerkvijo. To bo romanje v »oaze duhovnosti, kjer lahko okrepčamo pot vere in se odžejamo pri vrelcih upanja, najprej s pristopanjem k zakramentu sprave, ki je nenadomestljivo izhodišče resnične poti spreobrnjenja« (Bula, 5).

Papež Frančišek nas v svojem pismu vabi, da bi pridobili popolne odpustke. Možnosti je veliko. Popolni odpustek namreč pomeni poseben Božji dar usmiljenja in ga prejmemo, ko smo posebej v edinosti z Jezusom v zakramentu spovedi in evharistije, v edinosti s Cerkvijo, s papežem ter s svojimi brati in sestrami.

Vendar naše romanje upanje na sme postati ali ostati zgolj neka-kšna notranja, v zasebnost življenja umaknjena, morda celo skrita pobožnost. Nikakor. Jezus namreč vedno vabi svoje učence, naj pridejo k njemu, naj bodo z njim, da jih potem pošlje. Kam? Po vsem svetu! Tako naroča Jezus svojim učencem: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu« (Mr 16,15).

Romanje upanja nas mora po Jezusovem naročilu voditi ven, nas voditi k bratom in sestram. Romanje upanja mora okrepiti naša krščanska občestva, v katerih častimo Boga in poglobljamo svoje versko znanje. A romanje se ne more in ne sme končati znotraj občestva. »Oznanite evangelij vsemu stvarstvu,« pravi Jezus.

Zato prosim vse kristjane, da v želji, da bi izpolnili to Jezusovo besedo, na tem romanju upanja osvobodijo svojo vero. Že dolgo časa vedno znova večkrat slišimo in doživljamo, naj vera ostaja shranjena znotraj naših cerkva ali pa znotraj zidov našega doma. In smo se tega navadili in se temu prilagodili. Svojo vero umikamo v skrite kotičke življenja. A takšna vera, skrita vera, ne more biti oznanilo vsemu stvarstvu. Naj nas romanje upanja pripelje do svobode naše vere, da jo bomo živeli z veseljem in jo izpričevali tudi drugim.

Na tej poti romanja upanja bomo morali prehoditi še eno najtežjih poti v življenju vsakega človeka, pa tudi v življenju naroda, pot sprave in pot odpuščanja. Prosim in spodbujam vas, dragi bratje in sestre, da se v svetem letu podate k ljudem, s katerimi ste v sporu; k ljudem, s katerimi ne govorite. To romanje naj ponovno združi brata z bratom, soseda s sosedom, nekdanjega prijatelja s prijateljem. Sami dobro veste, koliko teh poti bomo morali prehoditi, in veste tudi, kako težki so koraki, ki vodijo na to pot upanja. A brez tega bo sveto leto ostalo brez sadov. Slišali smo namreč Boga, ki govori Mojzesu: »Razglasite po deželi osvoboditev vsem njenim prebivalcem! To naj vam bo jubilej in vsakdo naj se vrne k svoji lastnini, vsak k svoji rodbini!«

Danes nam Janez Krstnik v evangeliju pravi: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori prav tako. Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano. Nikomur ne grozite in nikogar ne izsiljujte, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.« Pavel je to povzel v enem samem stavku: »Vaša dobrota naj bo znana vsem ljudem.«

Naj bo to, bratje in sestre, cilj našega svetoletnega romanja upanja.

msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof metropolit

PAPEŽEV NAGOVOR MED BOŽIČNIM BOGOSLUŽJEM OB ODPRTJU SVETEGA LETA

Gospodov angel, odet v svetlobo, razsvetli noč in izroči pastirjem veselo oznanilo: »Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus, Gospod« (Lk 2,10-11). Med začudenjem ubožcev in petjem angelov se nad zemljo odpre nebo. Bog je postal eden od nas, da bi nam omogočil, da postanemo kakor on. Sestopil je med nas, da bi nas dvignil in nas ponesel nazaj v Očetov objem.

Upanje ni umrlo, upanje živi in obdaja naše življenje za zmeraj! Upanje nikoli ne razočara.

To je, bratje in sestre, naše upanje. Bog je Emanuel, je Bog z nami. Neskončno veliki se je pomanjšal; Božja luč je zasijala v temo tega sveta; nebeška slava se je spustila na zemljo. In kako? V majhnosti otroka.

In če Bog prihaja tudi takrat, kadar je naše srce podobno revnim jaslom, smemo reči: upanje ni umrlo, upanje živi in obdaja naše življenje za zmeraj! Upanje nikoli ne razočara.

Vrata upanja so na stežaj odprta v svet

Bratje in sestre, ko smo odprli sveta vrata, smo začeli novo sveto leto: vsak od nas lahko vstopi v skrivnost tega izrednega oznanila. To je noč, ko so se vrata upanja na stežaj odprla v svet. To je noč, ko Bog slehernemu govori: tudi zate je upanje, upanje je za vsakega od nas! Ne pozabite, bratje in sestre, da Bog daruje vse. Bog vedno odpušča. Ne pozabite tega, saj je to Gospodov način, kako razumeti upanje.

Da bi lahko sprejeli ta dar, smo poklicani, da se odpravimo na pot z začudenjem betlehemskega pastirjev. Evangelij pravi, da so po prejemu angelovega oznanila »hitro odšli tja« (Lk 2,16). To je namig, kako najti izgubljen upanje, kako ga v sebi obnoviti, kako ga posejati v opustošenje našega časa: hitro. Brez oklevanja. Veliko opustošenje je v našem času. Pomislimo na vojne, na mitraljirane otroke, na bombe nad bolnicami. Brez oklevanja, brez upočasnitve koraka, pač pa tako, da se pustimo pritegniti lepi novici.

Postanimo romarji, ki iščejo resnico

Brez oklevanja pojdemo pogledat Gospoda, ki se je rodil za nas, z lahkim in budnim srcem, pripravljenim na srečanje, da bomo potem sposobni prevesti upanje v dogodke svojega vsakdanjega življenja. To je naša naloga: da prevedemo upanje v dogodke svojega vsakdanjega življenja. Krščansko upanje namreč ni srečni konec, ki bi ga brezdelno čakali, ni srečen filmski konec; nasprotno, je Gospodova obljuba, ki jo je treba sprejeti tukaj in zdaj, na tem svetu, ki trpi in ječi. Zato pa od nas zahteva, da ne odlašamo, da se ne obremenjujemo z navadami, da ne zastajamo v povprečnostih in lenobi. Od nas zahteva, kot bi rekel sv. Avguštin, da se zgražamo nad stvarmi, ki ne delujejo, in imamo pogum, da jih spremenimo; od nas zahteva, da postanemo romarji, ki iščejo resnico, nikoli utrujeni sanjavci, ljudje, ki se pustijo vznemiriti Božjim sanjam, sanjam o novem svetu, kjer vladata mir in pravičnost.

Imam sočutje, znam čutiti z drugimi? Premislimo o tem.

Papež Frančišek skozi sveta vrata vstopa v vatikansko baziliko sv. Petra. FOTO: Vatican Media

Naučimo se od zgleda pastirjev. Upanje, ki se rojeva v tej noči, ne prenaša nemarnosti z dolgočasenih in lenobe tistih, ki so se ugnezdili v svoje udobje, saj imamo mnogi skušnjavo, da bi se ugnezdili v svoje udobje. Upanje ne dopušča lažne previdnosti tistih, ki si ne upajo iz ravnovesja zaradi strahu, da bi bili ob ugled, in preračunljivosti tistih, ki mislijo samo nase. Upanje je neskladno z mirnim življenjem tistih, ki ne dvignejo glasu proti zlu in krivici, ki ju prenašajo najbolj ubogi. Nasprotno, medtem ko nas krščansko upanje vabi k potrpežljivemu pričakovanju kraljestva, ki brsti in raste, zahteva od nas, da danes drzno delamo za predujem te obljube, in to s svojo lastno odgovornostjo in ne samo z odgovornostjo, ampak s svojim sočutjem. In tukaj bo morda dobro vprašati se o svojem sočutju. Imam sočutje, znam čutiti z drugimi? Premislimo o tem.

Luč v temi sveta

Ko je gledal, kako pogosto se ustalimo v tem svetu in se prilagodimo njegovi miselnosti, je nek dober duhovnik in pisatelj takole molil za Božič: »Gospod, prosim te za nekaj muke, nekaj nemira, nekaj potrnosti. Za Božič bi se rad počutil nepotešen. Zadovoljen, pa tudi nezadovoljen. Zadovoljen s tistim, kar delaš ti, nezadovoljen zaradi svojih pomanjkljivih odzivov.

Gospod, vzemi nam, prosim, naš namišljeni mir in položi v naše vedno prepolne ‚jasli‘ prgišče trnja. Položi nam v dušo voljo po nečem

drugem« (A. Pronzato, *La novena di Natale*). Voljo po nečem drugem. Ne bodimo pri miru. Ne pozabimo, da se mirna voda skali.

Krščansko upanje je zares »nekaj drugega«, kar od nas zahteva, da se zganemo »brez oklevanja«. Od nas, Gospodovih učencev, se dejansko zahteva, da v njem najdemo svoje največje upanje, da potem brez zamujanja kot romarji poneseemo luč v temo sveta.

Prinašajmo upanje tja, kjer so ga izgubili

Sestre in bratje, to je Jubilej, to je čas upanja! Vabi nas, da odkrijemo veselje ob srečanju z Gospodom, kliče nas k duhovni prenovi in nas zaposli s preobrazbo sveta, da bo to leto zares postalo čas jubileja. Naj to postane za našo mater Zemljo, iznakaženo od logike dobička; naj to postane za najrevnejše dežele, obremenjene s krivičnimi dolgovi; naj to postane za vse tiste, ki so jetniki starih in novih sužnosti. Jubilej se začinja, da bi bilo vsem dano evangeljsko upanje, upanje ljubezni, upanje odpuščanja.

Za nas vse je dar in dolžnost, da prinašamo upanje tja, kjer so ga izgubili; kjer je življenje ranjeno, kjer so pričakovanja izdana, sanje polomljene, kjer porazi drobijo srce; da prinašamo upanje v utrujenost tistega, ki ne zmore več; v grenko osamljenost tistega, ki se čuti poraženega; v trpljenje, ki razžira dušo; v dolge in prazne dneve zapornikov, v ozke in mrzle sobe revežev, kraje, ki sta jih oskrunila vojna in nasilje. Prinašati upanje tja, sejati tam upanje. Jubilej se začinja, da bi bilo vsem dano evangeljsko upanje, upanje ljubezni, upanje odpuščanja.

Z Njim upanje ne razočara

Vrnimo se k jaslicam. Glejmo jaslice, glejmo Božjo nežnost, ki se razodeva na obrazu deteta Jezusa in se vprašajmo: »Ali je v našem srcu to pričakovanje? Ali je v našem srcu to upanje? [...] Ko zremo Božjo ljubeznivost, ki premaguje naše nezaupanje in strahove, se zazrimo še v veličino upanja, ki nas čaka. [...] Naj ta pogled upanja razsvetli našo vsakdanjo pot« (C. M. Martini, *Omelia di Natale*, 1980).

Sestra, brat, to noč se zate odpirajo »sveta vrata« Božjega srca. Jezus, Bog-z-nami, se rojeva zate, zame, za nas, za vsakega moškega in vsako žensko. In vedi, z Njim se razcveta veselje, z Njim se spremeni življenje, z Njim upanje ne razočara.

papež Frančišek

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

zapisnik seje (9. 12. 2024)

Začeli smo z uvodno molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje. Gospod župnik je prebral božjo besedo prihodnje nedelje (Lk, 3, 10-18).

Vedno je izziv, kaj naj še storim v pripravi na praznike. Božja beseda nas nagovarja, da bi ujeli še »zadnji vlak«.

Farni zavetniki so svetniki, ki jih župnija izbere za svoje zaščitnike in priprošnjike. Pri nas je to Marija Pomočnica, ki je bila zavetnica od prihoda salezijancev na Rakovnik, kasneje je bila ustanovljena še župnija.

Farnim zavetnikom se priporočamo iz treh razlogov:

- so svetniki, ki lahko posredujejo pri Bogu in nam pomagajo s svojimi molitvami,
- njihova življenja in dejanja služijo kot zgled krščanskih vrednot, da živimo bolj pobožno in krepostno,
- **češčenje farnih zavetnikov krepí skupnostno identiteto in povezanost znotraj župnije, ko s praznovanjem zavetnikovega godu združuje vernike v skupni veri in tradiciji.**

Postavili smo si iztočnice za pogovor:

- Kako te nagovarja življenjska zgodba našega farnega zavetnika?
- Kako bi lahko na še bolj poglobljen način praznovali praznik našega farnega zavetnika v župniji?
- Kako bi lahko povezali obhajanje svetega leta in praznovanje godu našega zavetnika?

Razmišljali smo:

- Kot župnija praznujemo praznik Marije Pomočnice in imamo srečo, da jo imamo. Tudi Don Bosko je poudaril dva stebra, pobožnost do Marije in evharistije.
- Zavedamo se, da je Rakovnik milostni kraj. Marija vsakega nagovarja na svoj način.
- Na praznik Marije Pomočnice je bilo včasih za župnijo praznovanje v ozadju. Pred nami je izziv, da bi še bolj začutili Marijo Pomočnico. Tudi čedalje manj je romarjev.

- Sveto leto ima namen, da se dobro dela. Razočarani smo, ker naša cerkev ni bila izbrana kot svetoletna. Ali lahko kaj naredimo, da se to še spremeni?
 - V župniji nas povezuje tudi Don Bosko, župnijski dan ...
 - V zadnjih dveh letih se je 24. 5. zvečer bolj vključila župnija. Temu je potrebno dati večji poudarek.
 - Včasih se je na romarski shod zbrala doma širša družina. Skupaj so bili pri sveti maši, potem pa je bilo pomembno druženje na domu. To bil lahko spet uvedli.
 - V letu 2026 nas čaka 70-letnica ustanovljene župnije (24. 5.). Razmislimo, kaj bi lahko v jubilejnem letu in v povezavi z Marijo Pomočnico naredili in se pripravili na praznovanje.
- Pregledali smo pretekle in prihodnje dogodke.

Razno:

Nadškofijsko svetoletno romanje bo 22. 3. 2025 v Oglej.

Predlog za župnijsko medgeneracijsko romanje je 5. 4. 2025 na Sve-to Goro.

Romanje v Rim za mlade bo 27. 7. – 3. 8. 2025. Predlog je, da se prijavijo do 19. 1. 2025, ker je cenejše.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

SREČANJE STAREJŠIH RAKOVNIK

V mesecu decembru smo imeli na našem srečanju starejših prav posebnega gosta. Obiskal nas je sveti Miklavž, nas obdaril ter nam povedal veliko zanimivih zgodb, ki jih doživlja, ko obiskuje najmlajše pa tudi starejše. Seveda pa je vsem, ki jih sveti Miklavž obišče, skupno iskreno veselje ob njegovi prisotnosti.

Prav posebej pa smo se razveselili pisem in risb, ki so jih za nas pripravili veroučenci sestre Majde - prav ogrela so naša srca in poskrbela za dobro voljo in veselje.

Tudi v mesecu januarju bo pestro in zanimivo, gostili bomo namreč gospo Petro Benedičič, delovno terapevtko, ki nam bo med drugim

predstavila, kako ohraniti spretnost in samostojnost kljub bolezni, kako preprečiti poškodbe in padce v domačem okolju, predstavila nam bo tudi pravilno uporabo medicinsko-tehničnih pripomočkov in še veliko drugih stvari, ki so pomembne za varno in lepo starost.

Predavanje bo v torek, 14. januarja 2025, od 9. do 11. ure v prostorih župnijske dvorane.

Prisrčno vabljeni vsi, ki vas ta tema zanima. Prepričani smo, da bomo izvedeli veliko koristnih informacij in napotkov.

Obenem vam vsem želimo blagoslovljeno novo leto, zdravja, miru in hvaležnosti!

Andreja in Vika, skupina za starejše

MIKLAVŽ OBIŠČE MENTORJE SMC-JA

Sveti Miklavž je najprej obiskal mentorje SMC-ja. Obiska smo se seveda zelo razveselili. V nagovoru nam je zaupal, da so ga iz nebes najprej poslali, da razveseli afriške otroke, od tam pa je prišel takoj k nam.

Ker Miklavž zelo dobro pozna mentorje in njihovo delo, je vsakemu namenil besede spodbude, temu pa je sledilo darilo. Miklavžu se seveda iz srca zahvaljujemo za to pozornost in mu želimo uspešno turnejo pri razveseljevanju otrok. Isti večer smo medse povabili tudi ravnatelja rakovniške skupnosti Mirana Sajovica, ki se je mladim zahvalil za njihovo požrtvovalno in odgovorno delo ter jih spodbudil, da pri svojem poslanstvu ne pozabijo na vsebino, ki je tista, ki daje okus in pomen-

ljivost njihovemu delu. Poleg dveh pomenljivih obiskov smo v prvem delu izvolili nove voditelje poletnega oratorija, kar pomeni, da smo na dobri točki in z veseljem stopamo v novo leto.

MIKLAVŽEVANJE ZA OTROKE

Prihoda sv. Miklavža se je množica otrok in staršev tudi letos iz srca razveselila. Zbrani v rakovniški cerkvi smo si najprej ogledali igrico, ki nas je pustila v razmišljanju, ali bolj poslušamo našega notranjega hudička ali angelčka. Potem pa smo skupaj poklicali

Miklavža, ki je zbrane najprej nagovoril. Izrazil je veselje, ker smo v tem letu svetišče tako lepo obnovili, da je sedaj svetlo in lepo. Otrokom je zastavil znano vprašanje, ali so bili kaj pridni. Po cerkvi se je seveda razlegal mil otroški glas „ja“. Starše pa je ob tem spomnil, da jih otroci,

ko jim kakšno zagodejo, samo opominjajo, da jih imajo, in da je prav, da se jim posvetijo. Sledilo je obdarovanje otrok, kjer je poleg darila pomembna še spominska fotografija s sv. Miklavžem. Za nemoteno obdarovanje so ves čas skrbeli tudi angelčki in parklji, ki so poredne otroke enostavno odnesli ven iz cerkve. K sreči nepridipravih ni bilo prav veliko, zato so svoje delo temeljito opravili.

Za popestritev dogajanja sta poskrbela tudi tehnika Samo in Alja, ki sta poleg odličnega ozvočenja sočasno na platno prenašala dogajanje ob Miklavžu in zlati knjigi, kamor so otroci prinašali risbice sv. Miklavža in svojih dobrih del.

Ob celotni prireditvi je seveda potrebno marsikomu reči hvala, da je vse lepo potekalo in da je bilo spet toliko veselja v naši cerkvi. Hvala Veroniki, Maji, Marjeti in Blažu za vso osrednjo organizacijo. Anji in Špeli pa za koordinacijo dramske igrice. Hvala igralcem za odlično odigrano zgodbo. Hvala angelom in parkljem za nepogrešljivo spremstvo in vsem pridnim rokam, brez katerih bi lepo pripravljena darila sploh ne prispela do otrok in staršev.

Hvala, dragi starši, saj se zaradi vas in vaših otrok sprosti med nami toliko veselja in dobrote. In nenazadnje, hvala, sveti Miklavž, ker nas vsako leto obišeš in v našo sredo prineseš toplino, veselje in prikupne nasmeh.

OGLED LUČK Z ANIMATORSKO SKUPINO

Animatorji in pripravniki šole za animatorje smo se tokrat podali na ogled lučk in prve ljudske knjižnice v Ljubljani. Decembrsko srečanje je že tradicionalno v znamenju prijetnega in koristnega. Začeli smo z vodenim ogledom Semeniške knjižnice. Sestra Mateja nas je najprej slikovito popeljala skozi čas nastanka knjižnice, nato pa nam je ob razlagi poslikave stropne freske razložila prepletenost znanosti in teologije. Močan vtis na vse nas je naredil že sam ambient, in prevzeti od vsega tega so bili komentarji mladih pričakovano takšni, da je bilo „ful dobro“ in da si niso predstavljali, da imamo v Sloveniji kaj takšnega. Zanimiva podrobnost za mlade je bila tudi ta, da so posamezne

prizore filma „Harry Potter“ snemali v knjižnici, ki je, prav tako kot ljubljanska Semeniška knjižnica, kopija Vatikanske knjižnice.

Glasba in dogajanje v centru mesta ob adventnih tržnicah so nas po vsem tem naravno zvalili med stojnice z bogato kulinarčno in drugo ponudbo. V manjših skupinicah je bilo največ zanimanja za kakšen

sladek topel napitek ali sladico, tisti bolj pogumni pa smo posegli po prav posebnem sladoledu.

Sprehod do centra mesta in nazaj je bil tokrat za vse nas prijetna izkušnja spoznavanja bogate kulturne dediščine in adventnega utripa mesta. Bogu hvala.

PRAZNIK BREZMADEŽNEGA SPOČETJA DEVICE MARIJE

Sestra Ivanka je pripravila čudovito priporočitev slovenskih pokrajin k Mariji kot priprošnjo za vso dobroto, ki jo razliva nas nami. Objavljen je samo del besedila, celotnega dobite pri njej. Še posebna zahvala, ker je tudi slike ustvarila ona sama in so res umetniške. Hvalježni smo sestri Ivanki za njeno delo. Njena besedila so prebrali starši veroučencev nižje stopnje, slike pa so prinesli veroučenci sami.

DELAVNICA IZDELOVANJE JASLIC IZ GLINE

Za ustvarjalne in uka željne župljane je bila v mesecu decembra prvič organizirana delavnica izdelovanje jaslíc iz gline. Delavnica je potekala pod vodstvom Marka Žukovca, ki se s to dejavnostjo na ljubiteljski način pa vendar s strokovnim znanjem ukvarja že desetletja. Pod njegovim mentorstvom so nastajale najrazličnejše figure. Poleg

svete družine je bilo moč ugledati skrbno izdelane ne samo domače živali, ampak tudi tiste malo bolj eksotične. Tako smo opazili med figurami: slona, dvogrbo kamelo, leva ... Ustvarjene figure so nato po posebnem postopku in primernih pečeh, ki so za to namenjene, dokončno pri-

pravili za uporabo. Ob tako lepem odzivu in navdušenih udeležencih delavnice smo voditelja delavnice Marka vprašali, kaj ga je spodbudilo, da je pripravil delavnico za vse župljane. Njegov odgovor je za nas vse pomenljiv: »Nekaj posebnega je imeti doma svoje jaslice, ki so delo tvojih rok, in oblikovati svoje figurce, ki pravzaprav s tabo zaživijo.« Če to misel nadaljujemo, je res nekaj posebnega vnesti v svojo družino tudi preko jaslic in njenih figuralnih oseb vzdrušje začudenja, veselja, pričakovanja ... Vsa ta doživljanja se najbrž mnogokrat prikradejo tudi v nas in zato hvala Marku in celi ekipi, ki so nam omogočili, da so naše domove preplavila božična doživetja tistih, ki so se srečali z novorojenim Odrešenikom.

ADVENTNI DUHOVNI VEČER

Adventni duhovni večer je bil letos v znamenju slavnice glasbe in nagovorov. Osrednje razmišljanje je pripravil Primož Korošec, kaplan iz Sevnice. Zbrane je nagovoril, da gremo, tako kot Marija, tudi mi iz cone udobja in naredimo kakšen korak v pripravi na božične praznike. Devica Marija se je namreč kljub tveganju odpravila k sorodnici Elizabeti in ji tako prinesla veliko veselje.

Obisk svete spovedi je gotovo korak iz cone udobja, prav tako prijazna beseda brezdomcu, ki me prosi za denar, ali nenazadnje kakšen

trenutek več za molitev in tišino. To je le nekaj predlogov, ki nam lahko pomagajo, da bi tudi letos še boljše doživeli rojstvo Odrašenika Jezusa Kristusa. V besedici za lahko noč pa nas je Cipriyan spodbudil k ponižnosti. Po zgledu Zaheja nas je povabil, da splezamo dol – „Kawansi Zahej“ – v smislu, da se trudimo za ponižnost, in potem bo tudi nam Jezus dejal: „Danes je v tvojo hišo prišlo odrešenje.“

Poleg domačih mladih in družin so se nam na duhovnem večeru pridružili tudi mladi in župnik iz Polhovega Gradca. Ob glasbi, molitvi in slavljenju je večer zelo hitro minil, Bogu pa smo hvaležni za oba govornika in njune spodbudne misli ter Gregu za dobro vzdušje ob petju in glasbi. Večer smo nadaljevali ob druženju in toplim čajju.

GOST NA DOGODKU NOŠKE SKUPINE MIR DUHOVNIK MILAN KNEP,

19. decembra 2024 je moška skupina MIR na Rakovniku v kapeli Majcnove hiše organizirala adventni večer za moške iz župnije in tudi širše, kajti že v skupini smo moški iz zelo različnih koncev Ljubljane in okolice.

Kljub obilici dogodkov v adventnem času na Rakovniku se nas je zbralo krepko preko 30 in v veselem vzdušju smo s pomočjo Gregorja Strajnarja začeli slavlilno molitvijo ob spremljavi njegove kitare. Po krajšem uvodu domačinov smo se popolnoma prepustili Milanu, ki

je najprej opisal svojo življenjsko pot, zelo na kratko ampak z jasnimi poudarki, ki so ga pripeljali na pot duhovništva in potem tudi kje vse je bil v duhovniški službi in še več. Škoda za tiste, ki ste zamudili njegovo zgodbo in preizkušnje, ki jih je imel.

Vendar je bil to samo dober uvod v njegovo zgodbo na temo Vloga moškega v današnji družbi in v družini. Bil je konkreten jasen, kot so mi rekli nekateri po njegovem predavanju. V 1 uri je strnil zgodovino vloge moškega od približno 5000 let pred Kristusom do danes, da je razložil, zakaj smo danes tukaj, kjer smo. In nismo na dobrem mestu, toliko nam je že znanega, seveda.

Na žalost ne smemo zapisati vsega, kar je bilo povedano, tudi zato, da boste drugič sami prišli poslušat, vsekakor pa je bil najbolj zanimiv del o tem, zakaj socializem in kapitalizem spodbujata zmanjševanje vloge moškega v današnji družbi. Ob tem je večkrat citiral tudi litanije sv. Jožefa, kjer pravi, da so zbrane vrline moškega, ki bi jih veljalo še danes upoštevati. Knež je med drugim rekel: "Moški je globalno v krizi identitete. Kriza je nova, saj je prisotna samo v moderni dobi, od francoske revolucije naprej. Ne glede na to, kako daleč v zgodovino pogledamo, k Sumercem, k Špartancem, v Prusijo ali v dobo Marije Terezije, te krize ni bilo zaznati. Kriza se pojavi z razpadom stanovske družbe. Težišče se premakne od aristokracije k meščanstvu. Kneza izpodrine industrialec."

Večer je minil v zelo dobri interakciji z občinstvom, tudi v delu vprašanj za našega gosta. Vsak je imel še kakšno vprašanje, vendar vseh ni-

smo mogli predelati, zato nam je pred druženjem podelil še blagoslov, da smo se lahko kasneje pogovarjali o slišnem.

Agape so pripravili Florjan, Andrej in Vito, in sicer kar pred kapelo in na hodniku pred jedilnico, kjer smo se zadržali še krepko uro. Vmes je imel Milan še veliko pogovorov in podpisovanja svoje zadnje knjige, ki jo je prinesel s seboj. Ko smo pospravili vse, smo se zadnji, ki smo kot ponavadi prišli prvi, odpravili domov s polno glavo informacij in lepih vtisov na preživet večer.

Milan Knep je duhovnik že dobrih 40 let. Božja previdnost ga je v vsakem obdobju življenja postavila na mesto vsakokratne človeške zrelosti. Je eden vodilnih slovenskih katoliških mislecev v Sloveniji, pisec mnogih člankov in duhovnih misli. V knjigi Eseji o križu, ki je izšla pri KUD LOGOS načenja številne skoraj nepričakovane teme za katoliškega bralca.

Avtor predstavlja lik kristjana, ki ve, da ni ne boljši ne slabši od tistih, ki ne prihajajo v cerkev, in ki si zato zastavlja vprašanja, kot so: »Kakšen pomen ima vera, če ni nobene razlike med vernimi in nevernimi? Ali ni potem vseeno, ali verujem ali ne?«

Zaenkrat njegova zadnja knjiga pa so še Eseji o vstajenju, kjer se usmerja k eksistencialnemu vidiku bibličnih besedil in išče predvsem odgovor na vprašanje, kako vera v Boga krščanskega razodetja pomaga človeku živeti v polnosti.

Vito Lojk

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA

Božično devetdnevnicu so letos s sodelovanjem še posebej popestrili pevski zbori. Poleg njih se ob teh priložnostih opogumi še kakšna skupina in letos so bili to ministrantski voditelji in fantje iz študentskega doma Rakovnik. Oboji so zapeli zavidljivo dobro tako imenovani „O“ odpev.

V lepo obiskani cerkvi s precej otroki je bilo vzdušje tako prijetno, da so se otroci ob koncu devetdnevnicu kar vsuli pred oltar, kjer so z ministranti oblikovali procesijo z lučkami in z njimi pospremili Marijo in Jožefa do Betlehema.

Hvala tudi vsem bralcem adventne zgodbe, organistom za igranje in birmancem, ki so pridno obiskovali tudi srečanje po sveti maši. Praznik Božiča je tudi zaradi vsega tega resnično lep.

Hvala tudi vsem bralcem adventne zgodbe, organistom za igranje in birmancem, ki so pridno obiskovali tudi srečanje po sveti maši. Praznik Božiča je tudi zaradi vsega tega resnično lep.

SPREJEM NOVIH MINISTRANTOV

Zadnjo adventno nedeljo smo medse sprejeli tri nove ministrante: Anžeta, Luko Ksaverja in Samuela, ki so se za svojo službo vestno pripravljali že od konca oktobra. Pristopili so pred oltar, zmolili molitev in izrazili, da želijo služiti Bogu in Cerkvi. Nato so prejeli svojo obleko in križ ter prvič zares pomagali pri obhajanju svete maše.

Vsi ministranti jim iskreno čestitamo in želimo veliko blagoslova. Pomembno je omeniti, da je v nedeljo pri maši ob sprejemu sodelovalo kar 35 ministrantov.

Hvala ministrantskim voditeljem, ki so naše nove ministrante zavzeto pripravljali. Velika zahvala pa gre tudi staršem, ki svoje fante spodbujajo pri tako pomembni odločitvi, in seveda Slavki za lepo pogostitev.

PRAZNOVANJE BOŽIČA

Praznovanje Božiča, Jezusovega rojstva, je bilo, kot se spodobi, nadvse slovesno. Začeli smo z otroško polnočnico, kjer so mladi iz mladinske dramske skupine zaigrali prizor, kako nadvse zaposlena sodobna družina pričakuje Božič. Ker ne gre brez zapletov, pravzaprav mlad animator pomaga družini, da njihov otrok postavi čas z Jezusom in družino na prvo mesto. Hvala ob tem Janu za novo igro in Žigu za njeno uprizoritev.

Poleg lepega petja otroškega in mlajšega mladinskega pevskega zbora so otroško polnočnico popestrili še ministranti s slovesnim ministranjem. Pri osrednji polnočnici pa sta program pred mašo s petjem popestrila združena zbor – župnijski mešani pevski zbor in mladinski pevski zbor.

V nagovoru je župnik poudaril, da je v takratne okoliščine popisovanja ljudstva vstopil Bog, in to počne še danes, ko v naše današnje okoliščine, kakršne koli že so, vstopa novorojeni Odrešenik. Pri otroški polnočnici pa je kaplan poudaril, da je Jezus prišel na svet po Mariji, ki ga je povila in položila v jasli. To razkriva njeno veliko ljubezen in nežnost, ki jo opiše ta skrbna gesta. Tako Jezus prihaja med nas še danes, povsod tam, kjer se potrudimo za ljubeče in pristne odnose.

Na sam praznik Božiča so ministranti in pevci s svojim lepim sodelovanjem polepšali praznovanje, ki nam bo vsem ostalo v najlepšem spominu tudi zato, ker našo cerkev po obnovi krasijo velike jaslice, ki so sad dela številnih župljanov in marljivega salezijanca Seba. Nekateri jim pravijo, da so „žive“, saj so poleg figuric v njih prisotne tudi čisto prave živali.

Celotni ekipi krasilcev in jasličarjev iskrena zahvala za čudovit nagovor v obliki jaslic, ki bodo še nekaj časa na ogled vsem obiskovalcem in romarjem.

KOLEDOVANJE

Koledniki so že potrkali na vrata naših domov, kjer se je razlegal njihov znan pozdrav: „Mir in dobro vsem v vaši hiši vam želimo sveti trije kralji.“ Na pot je šlo letos 5 skupin, ki so v dobrih 6 urah obiskale skupaj 240 družin. Za to njihovo velikodušno darovanje svojega časa in moči se jim iz srca zahvaljujemo. V akciji so za misijone uspeli zbrati nekaj več kot 15-kratno vsoto obiskanih hiš.

Ob tem seveda zahvala vsem družinam za gostoljubje in velikodušnost. Nekaj neverjetnega je, koliko energije in lepih spominov prinesejo koledniki od obiska družin. Prav tolikšno veselje pa nas lahko navdaja, kot beremo v zgibankah, ki jih koledniki delijo, koliko dobrega so

uspeli narediti naši misijonarji po svetu z zbranimi sredstvi preteklega leta in kaj imajo v načrtu za letos.

Ob vsem tem trudu za dobro se v nas prav po tiho naseli upanje, ki ga v tem svetem letu, ki smo ga pravkar začeli, v obilju želimo vsem ljudem dobre volje.

ROMANJE NA KUREŠČEK

Zadnji dan v decembru se je ob koncu uspešno preživetega leta, polnega lepih in svetlih spominov, tudi na Rakovniški misijon 2024, skupina župljanov in njihovih prijateljev odpravila na mini romanje na Kurešček. Čeprav točnost ni naša vrlina, smo se ob 12:00 uri začeli zbirati pri šoli na Golem, se tam začeli kepati in pogovarjati in kar težko je bilo začeti pohod. Pot se je vila med hišami, snega je bilo ravno prav za skupinsko zimsko vzdušje. Kasneje smo se začeli vzpenjati in kolona se je raztegnila. Delili smo se na hitre, počasne in klepetave. Tik pred vrhom smo opazili sankališče, ki je prišlo v poštev za nazaj grede. Tam se nam je pridružilo tudi nekaj avto-romarjev, ki so zamudili štart, ker so imeli veliko dela doma.

Ko smo prišli na vrh, nam je bilo naklonjeno tako lepo vreme, da smo se spraševali, ali bi imeli mašo kar zunaj ali v cerkvi, kjer je po

Božji previdnosti nekdo pozabil zapreti radiatorje in je bila zato ravno pravšnja temperatura, ne premrzlo, da bi zmrzovali, in ne pretoplo, da bi zaspali. To sicer ne bi bilo možno, ker je maševal rakovniški kaplan Janez pod budnim očesom gospoda Koširja. Le-ta pa nam je na koncu na kratko povedal nekaj zanimivosti o zgodovini cerkve in zakaj se ljudje radi zbiramo tam.

Sledilo je skupinsko slikanje na stopnicah, okrepčilo iz popotne torbe in že so otroci leteli na sankališče, da izkoristijo nekaj trenutkov brez staršev, ki so nekaj minut kasneje še bolj vneto kot prej molili, da se ne bi komu kaj zgodilo na ledenem pobočju. To je bilo tudi dobro izhodišče za pogovore do doline in pa seveda tudi za drugi sveti večer in uvod v silvestrsko noč. Izkušnja je bila odlična, nekaj družin se je pridružilo iz drugih župnij, nekaj mladih se je spravilo izpred računalnikov, nekaj globokih pogovorov je ustvarilo še tesnejše povezave, tako da smo bili, kot je rekel gospod Košir, prvi romarji upanja v novem cerkvenem letu, ki se je začelo po Božiču.

Se vidimo ob polni luni, 13. januarja, je še uspel reči Vito, in že smo leteli domov in nato nekateri na skupno praznovanje.

Zaprisali: Anja, Barbara in Jože

SMUČANJE NA KRVAVCU

Novo leto smo začeli z zimskimi radostmi na belih strminah. Naša tokratna destinacija je bila Krvavec. Vremenske razmere niso ponujale ravno smučarske idile s prekrasnimi razgledi, pa vendar smo izkoristili dopoldansko malo boljše vidljivost, medtem ko smo popoldne uživali v zimski idili. V dobri družbi in ne preveliki gneči je bila smuka seveda prijetna. Poleg dobre smuke so prav tako pomembni postanki, ki smo jih izkoristili ob smučišču in na poti. Zadovoljni s preizkusom letošnje forme in druženja že komaj čakamo naslednje podvige, ki bodo za našo smučarsko in družabno kondicijo pravi balzam. Naše naslednje radosti na zasneženih strminah tako z veseljem pričakujemo.

NASTOP KOLEDNIKOV NA TV VESELJAK

Obisk naših kolednikov na TV Veseljak in Radio Veseljak je bilo za vse nastopajoče kolednike in spremstvo lepo doživetje. Na povabilo TV voditelja Žiga Derška smo se z veseljem odzvali in tako stopili pred kamere. Poleg predstavitve koledniške poslanice smo ob spremljavi ukulele zapeli še dve koledniški pesmi. V vlogi treh kraljev so nastopile Anja, Sara Vita in Klara, v vlogi angela pa Flora Jona. Za njihov nastop iskrene čestitke. Navdušile so oba TV voditelja, ki

sta bila z nami pred mikrofoni, Matejo Mohar in našega gostitelja Žiga Derška. Nastop so prav tako lepo sprejeli gledalci v živo in na družabnih omrežjih, kjer so posnetek velikokrat delili, tako da si ga je v dveh dneh ogledalo skupaj nekaj več kot 35 tisoč ljudi. Na celo ekipo kolednikov smo tako upravičeno ponosni, da je sporočilo treh kraljev o novorojenem Odrešeniku in zbiranju prispevkov za misijone doseglo toliko ljudi. Hvala tudi Samu, ki je bil takoj pripravljen zbrati svojo ekipo kolednikov in njihovim staršem za spodbudo. Dober glas je v tem primeru dosegel več kot deveto vas in zato smo hvaležni Bogu, koledniku in vsem, ki radi delite dobre stvari z drugimi ljudmi. Bog povrni.

DECEMBRA SE DOBRO Z DOBRIM VRAČA

Nedeljske kavice so še vedno prostor za odprt pogovor, preverjanje novih receptov in tudi spoznavanje novih župljanov. Izredno smo veseli, da se vsakič kdo odzove na prošnjo za pomoč pri pripravi kavic, naj si bodo to mlajši, starejši ali tisti, ki jih povezuje neka aktivnost.

Tako smo imeli kavo na ploščadi, pa cimetovo kavo, Miklavžev obisk, razstavo na delavnici narejenih jaslic, organizatorke dogodka Edinstvena pa so enkrat prevzele koordinacijo.

Hvaležni smo vsakomur, ki ima čas in pride ter tudi tistim, ki kaj prinesejo in še najbolj tistim, ki na koncu vse skupaj pospravijo.

Ploščad je bila zopet polna, ker nam je bilo namenjeno lepo vreme in smo uživali na sončku. Še večkrat bomo to ponovili, saj so te kave vezane tudi na zbiranje sredstev prve nedelje v mesecu za financiranje obnove.

Anekdota meseca je, da naju je z ženo ustavila ena župljanka in rekla, da je prinesla pecivo na kavo, pa da ni bilo nobenega. Hitro smo se zmenili, da nas je pričakovala na ploščadi, kjer pa ne moremo biti vsako nedeljo in smo bili v SMC in ni vedela tega. Sedaj pa ve.

Jože Gornik

ZBIRANJE SREDSTEV ZA STROŠKE OBNOVE SVETIŠČA MARIJE POMOČNICE SE NADALJUJE ...

Tudi v letu 2025 bomo nadaljevali zbiranje sredstev za obnovo cerkve na Rakovniku, ker bi radi dosegli naš župnijski cilj. Trenutno smo že zelo blizu, se pa pozna, da ni nihče iz Rakovnika zadel na novoletnem Lotu :). Cerkev je bila tudi ob božičnih praznikih lepo razsvetljena in polna ljudi. Tudi jaslice je letos Seba z ekipo lepo postavil v novo okolje.

Darujete lahko tako, da pridete k maši prvo nedeljo v mesecu, ko so pri vseh mašah nabirke namenjene za obnovo svetišča Marije Pomočnice na Rakovniku. Vaše darove za namen obnove cerkve lahko nakažete neposredno na župnijski TRR: SI56 0205 8025 3206 123 sklic 00 100 Župnija Rakovnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana; lahko uporabite lahko položnice, ki jih dobite v SMC ali župnišču ali uporabite QR kodo.

Lahko pa se tudi oglasite v župnijski pisarni v času uradnih ur ob torkih (10.00–12.00 in 16.00–18.00) ali petkih (8.00–9.00 in 16.00–18.00) in svoj dar oddate kar direktno župniku.

SKUPAJ NAM BO USPELO!

BRALNI KLUB RAKOVNIK – 2. KNJIGA

Vsredo 11. decembra smo uspeli prebrati že drugo knjigo našega bralnega kluba, knjigo Marjana Tomšiča Šavrinke. Ob jerbasu jajc in kosu črnega kruha smo podživljali trdo, a hkrati zelo pristno življenje slovenskih žena, ki so poleg jajc trgovale še z drugimi pridelki in izdelki, predvsem v Tr-

stu. Zares dobro so morale računati in trgovati, da jim je na koncu ostalo vsaj nekaj lir za preživljanje družine. Čeprav so bile toliko zdoma, so namreč skoraj vse imele tudi družino.

Z odličnim vsebinskim uvodom, ki ga je pripravil Peter, se je bilo še lažje uživeti tako v krajevne kot splošne kulturne in ekonomske okoliščine časa od začetka dvajsetega stoletja do konca druge svetovne vojne.

Predvsem smo premišljevali o odlično predstavljenih osebah, ki nastopajo v romanu. Liki teh ljudi se spopadajo z različnimi okoliščinami, njihove razlage slednjih so presenetljive, včasih pa tudi popolnoma odpovejo. Čeprav neizobraženi pogosto skupaj najdejo odgovore na najtežja vprašanja: zakaj takšna revščina in s tem pomanjkanje hrane, kako gleda na vse skupaj Bog, zakaj nenadna bolezen, so težave posledice čaranja? K temu je gotovo pripomogel izreden trud avtorja, ki se ni samo poglobil v vsakdanjik šavrink, temveč nekatere tudi spodbudil k pripovedovanju in celo zapisovanju. Zato je za bralne užitke na voljo tudi kar nekaj avtentičnih zapisov.

Po pogovoru smo se še nekaj časa zadržali ob pripravljenih dobrotah – hvaležni, da je spet uspel tako bogat večer.

Vito Lojk

12. februarja ob 19.30, ob mesecu kulture, vabi Bralni klub Rakovnik na pesniški večer. Vsak udeleženec si izbere svojo najljubšo pesem in jo predstavi skupini. Lepo vabljeni!

JANUAR

- NED, 12. 1.: **nedelja Jezusovega krsta**; ob 14.00 srečanje skupine Vera in Luč v kapeli Majcnove hiše.
- PON, 13. 1.: po večerni sv. maši je ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 20.00 srečanje Župnijskega pastoralnega sveta.
- TOR, 14. 1.: srečanje Skupine starejših Rakovnik od 9.00 do 11.00.
- PET, 17. 1.: mladinska sv. maša ob 19.30.
- NED, 19. 1.: **2. nedelja med letom**; pri večerni sveti maši sodelujejo tamburaši; po maši sledi koncert; pri sv. maši ob 10.30 je podelitev Svetega pisma letošnjim birmancem s strani njihovih staršev. Popoldne je ŠportKat liga za mlajše nogometaše.
- ČET, 23. 1.: Alfa za mlade, drugo srečanje na temo: Kdo je Jezus? V župnijski rotundi ob 19.15.
- PET, 24. 1.: don Boskov dan za odrasle; večer za zakonce, v župnijski dvorani na temo: Midva na poti z gostom: Juretom Gregorčičem.
- SOB, 25. 1.: don Boskov dan za otroke.
- NED, 26. 1.: **3. nedelja med letom – nedelja božje besede; zunanje praznovanje sv. Janeza Boska**; Popoldne je ŠportKat liga za mlajše nogometaše.
- TOR, 28. 1.: Svetopisemski maraton v naši župniji ob 11.00 do 12.00 v kapeli Majcnove hiše.
- PET, 31. 1.: Slovesni praznik svetega Janeza Boska. Ob 12.00 je sv. maša z dijaki in bivšimi gojenci Gimnazije Želimplje. Skavti s klana imajo ta vikend začetek zimovanja.

FEBRUAR

- SOB, 1. 2.: Obljube 4 novih salezijancev sotrudnikov ob 10.00. Med novimi sotrudniki je tudi naš župljan Žiga Kosi. Slovesnost vodi salezijanski inšpektor Peter Končan.
- NED, 2. 2.: **Jezusovo darovanje – svečnica**; pri sveti maši ob 10.30 sodeluje Vera in luč. ŠportKat liga v odbojki v Vipavi.
- ČET, 6. 2.: Alfa za mlade, drugo srečanje na temo: Zakaj je Jezus umrl? V župnijski rotundi ob 19.15.
- NED, 9. 2.: **5. nedelja med letom.**

Vabilo na večer za zakonce in
pare vseh starosti

Midva na poti

Župnijska dvorana Rakovnik,
petek, 24. 1. 2025, ob 20h
don Boskov dan za odrasle

Življenje sestavljajo ovinki in ravnine priložnosti. Z izkušenim avtomobilskim novinarjem Juretom Gregorčičem bomo na štiri kolesa postavili vožnjo skozi življenje in odnose. Rdeča nit: družinska mobilnost – tehnika in razumevanje. Od tega večera boste na avto in mobilnost gledali drugače.

Večer bomo zaključili s pogostitvijo.
Lepo vabljeni!

Nič vas ne stane, da ste dobrodelniki.

**DONIRAJTE 1%
DOHODNINE
SMC RAKOVNIK**

Hvala, ker nam zaupate.

Več informacij na: rakovnik.si/namenitev-dohodnine

**Don Boskov dan
za otroke**
25.1.2025 od 9.00-14.00
SMC Rakovnik

hlupni v upadni
Zasidrani

Programa Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
Ministrstvo za izobraževanje, znanost, mladi in šport
Ministrstvo za zdravje

Don Boskovi saluzijanci
SLOVENIJA

GRATIA DEI
casus DONATORI
APPROFUNDICI

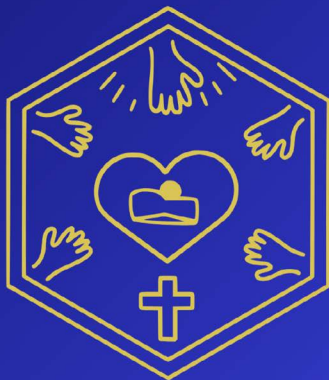
MOVIT

Mešna občina
Luján

SALEZIJANSKI
CENTRUM
RAKOVNIK

Skupaj
na pot

SREČANJE STAREJŠIH RAKOVNIK

Čeprav nisi pridigar, lahko
pridigaš – s svojim zgledom.

~ Sv. Janez Bosko

Prisrčno vabljeni na slovesnost ob
don Boskovem prazniku, kjer bodo
štirje mladi kandidati
postali salezijanci sotrudniki.

Sobota, 1. februar 2025, ob 10.00
Cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku

Pri sveti maši bodo sotrudniške
obljube izpovedali:
Petra Čepon, Žiga Kosi,
Borut Stramšek in Jure Zelič.

Po sv. maši bo sledilo prijetno
druženje in pogostitev.

Veselimo se vaše prisotnosti!

TOREK, 14. januarja 2025,
od 9. do 11. ure
v župnijski dvorani Rakovnik

KAKO PRILAGODITI
BIVALNO OKOLJE,
DA BO V STAROSTI
VARNO.

KAKO ČIM DJE
OHRANITI
SAMOSTOJNOST V
STAROSTI.

PRAVILNA UPORABA
MEDICINSKO-TEHNIČNIH
PRIPOMOČKOV ZA
NEODVISNO
STAROST.

gostja: ga. Petra Benedičič,
magistrica delovne terapije

SVETOPISEMSKI MARATON

VZLJUBIL ME JE

26.–30. januar 2025

www.svetopisemskimaraton.si

Nič vas ne stane, da ste doborodelní.

**DONIRAJTE 1%
DOHODNINE
ŽUPNIJI RAKOVNIK**

Hvala ker nam zaupate.

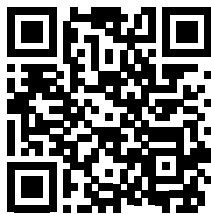
Več informacij: rakovnik.si

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Amalija Omejc, r. Boltežar, 1930
Avgust Anžur, 1936

Andrej Pongračič, 1949

župnija na spletu
(tudi to glasilo v barvah)

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1000 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**ŽUPNIJSKA
KARITAS RAKOVNIK**

dežurstvo: četrtek, 23. januar
od 17.00 do 19.00

TRR: 02058-0253398959 NLB.

Hvala za vsak dar.

**SALEZIJANSKA
KNJIŽNICA RAKOVNIK**
se nahaja v kletnih
prostorih Majcnove hiše

TOR: 14.00-18.00

SRE: 9.00-12.00

ČET: 9.00-12.00

**MOLITVENI NAMENI
SVETEGA OČETA ZA LETO 2025**

Za pravico do izobraževanja

V januarju molimo za izseljence,
begunce in tiste, ki jih je prizadela
vojna, da bi bila vedno spoštovana
njihova pravica do izobrazbe, ki je
nujna za izgradnjo boljšega sveta.